

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

17 יוני 2019

י"ס 58557-04-19

לפני כב' השופטת רבקה מקייס – סגנית הנשיאה

המבקשת האם

נגד

המשיב האב

החלטה

מבוא דיוני

1. לפניי בקשה לסעד דחוף אשר הוגשה על ידי המבקשת, אמם של שני התאומים בני ה-9.5, כנגד אביהם המשיב, במסגרת בקשה ליישוב סכסוך אשר הוגשה על ידה ביום 19.4.30.
2. הבקשה לסעד דחוף הוכתרה בכותרת "בקשה בהולה בעניינם של קטינים למניעת ניכור הורי והסתה", על פי תקנה 12 לתקנות להסדר התדיינות בסכסוכי משפחה (הוראת שעה) התשע"ו-2016 (להלן – "התקנות").
3. הבקשה משתרעת על פני ששה עמודים, ללא צירוף תצהיר מטעם המבקשת, שבה מפורטת התנהלות המשיב, לטענת המבקשת, המביאה לחשש לניכור הורי והסתה של הילדים כנגדה.
4. אציין כבר עתה כי נוסף על הבקשה, הגישה המבקשת תובענה שתוכנה זהה, וצירפה לכתב התביעה את הנספחים אשר צוין כי צורפו לבקשה אך לא צורפו בפועל. לאור הקבוע בהחלטה זו, כמפורט להלן, טוב תעשה המבקשת אם תשקול להגיש בקשה לתיקון כתב התביעה על מנת שהסוגיות האמיתיות שבמחלוקת בין הצדדים תובאנה להכרעה בפני בית המשפט.
5. אוסיף כי בד בבד עם הגשת הבקשה, נושא החלטתי דנן, עתרה המבקשת בבקשה לקיצור תקופת עיכוב ההליכים, וזאת אל נוכח ההליכים הנוספים המתנהלים לפניי בין הצדדים בין היתר בנוגע לתביעת המשיב להפחתת סכום המזונות שנקבע שעליו לשלם במסגרת הסכם הגירושין בין הצדדים אשר אושר וקיבל תוקף של פסק דין בשנת 2012.
6. על פי החלטתי, הגיש המשיב את תגובתו הן לבקשה לסעד דחוף והן לבקשה לקיצור תקופת עיכוב ההליכים.
7. לאחר שנתקבלה תגובת המשיב, הוריתי על קיצור תקופת עיכוב ההליכים וכן נקבע מועד לדיון דחוף בבקשה לסעד דחוף לאור הטענות שהעלתה המבקשת בבקשתה, ליום 11.6.19.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

17 יוני 2019

י"ס 58557-04-19

רקע כללי

8. הצדדים הם בני זוג לשעבר, הורים לשני ילדים ילידי 15.9.09, שהתגרשו לאחר שהגיעו להסכם גירושין כולל אשר קיבל תוקף של פסק דין ביום 5.4.12.
9. בהסכם הגירושין נקבע כי התאומים, שהיו אז עוד לא בני שלוש שנים, יהיו תחת משמורת האם ונקבע בהתאם גם חיוב האב במזונות ילדיו.
10. בחודש 1/18 הגיש האב שתי תביעות, תביעה למשמורת משותפת על ילדיהם של הצדדים, ובד בבד תביעה להפחתת חיוב המזונות שנקבע בהסכם הגירושין כמפורט לעיל.
11. במסגרת הליך המשמורת הוזמן תסקיר מאת שירותי הרווחה במקום מגוריהם של הצדדים, העו"ס לסדרי דין נחקר על התסקיר בדיון שהתקיים ביום 21.5.18, וביום 2.6.18 לאחר שבאותו כוח הצדדים הגישו סיכומיהן בכתב, ניתנה החלטה מפורשת לקביעת אחריות הורית משותפת וקביעת חלוקת זמני שהות בהתאם להמלצות התסקיר, דהיינו שהקטינים שוהים עם אביהם בימים ב' וד' כולל לינה וכל סוף שבוע שני עד יום א' בבוקר, וחלוקת חגים וחופשות באופן שוויוני בין ההורים.
12. תסקיר משלים, כפי שהוריתי עוד בהחלטתי מיום 2.6.18, הוגש ביום 18.10.18 ובמסגרת הדיון נוסף שנקבע ליום 21.10.18, קיבלו הצדדים את המלצת בית המשפט לקביעת אחריות הורית משותפת, המשך קיום זמני השהות כפי שנקבעו בהחלטתי מיום 2.6.18 ופורטו לעיל.
13. בנושא התביעה להפחתת מזונות התקיימו דיוני הוכחות שסיומם היה בדיון מיום 23.5.19, ולאחר שיוגשו הסיכומים בהתאם להחלטת בית המשפט יינתן פסק דין גם בתובענה זו.

הטענות נושא הליך זה

טענות המבקשת

14. כפי שצוין בתגובת ב"כ המשיב, למרות הקבוע בתקנות כך שכל בקשה לסעד דחוף תהיה מנוסחת בלשון קצרה ותמציתית בחרה המבקשת לפרוס על פני 41 סעיפים (לא פחות), את טענותיה הרבות כנגד פסק הדין אשר קבע אחריות הורית משותפת (שניתנה בהסכמת הצדדים), כאילו בית משפט זה יושב כערכאת ערעור על הכרעותיו, שטחה את טענותיה כנגד תסקיר העו"ס לסדרי דין, כאילו בית משפט זה אימץ את התסקיר ללא שהפעיל את שיקול דעתו, תוך התייחסות לאירועים אשר התקיימו לפני מתן פסק הדין (תוך שהיא מתעלמת מהעובדה שניתן פסק דין בהסכמה לאחר אירועים אלה), וכל זאת בניגוד לתכליתה של בקשה לסעד דחוף כפי שנקבע בחוק להסדר התדיינויות בסכסוכי משפחה (הוראת שעה), התשע"ד-2014.
15. בהמשך הבקשה, הפנתה המבקשת לארבע סיבות המצדיקות התערבות מיידית של בית המשפט בגין חשש להסתה וניכור הורי (סעיפים 42-48 לבקשה):

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

17 יוני 2019

י"ס 58557-04-19

- א. רישום למחנה האימונים במסגרת חוג הגידוד של הקטינים ללא הסכמתה ותוך הסתרה ממנה;
- ב. אי הכנת שיעורי בית;
- ג. נושאי בריאות;
- ד. נושא ליווי הקטינים.
16. לגבי **מחנה האימונים** פירטה המבקשת כי עם קבלת הזמנה למחנה אימונים שלח לה המשיב הודעה ובתגובה הבהירה לו כי איננה מסכימה לרישום של הקטינים למחנה. הנושא נידון בין ההורים שוב יומיים לאחר מכן, והאם חזרה על התנגדותה, אולם האב רשם את הקטינים למחנה למרות התנגדותה, בידיעת העו"ס לסדרי דין. האם הגיעה לנקודת האיסוף למחנה והילדים נבהלו כשהבינו שפעלו מאחורי גבה של אימם אולם נסעו למחנה בכל זאת ועם שובם של הילדים, טען האב בפניהם כי האם ידעה על הכל וכי לא הסתירו דבר ממנה ולראיה הגיעה האם לנקודת האיסוף. התנהלות זו של האב מוכיחה, טענה האם, כי האב מסית את הילדים נגדה, מלמד אותם לשקר לאמם, ומציג אותה כ"דמות לא חיובית" בעיניהם.
17. לעניין הכנת שיעורי הבית טוענת האם כי האב אינו מקפיד שהילדים יכינו שיעורי בית כשהם שוהים עמו.
18. לעניין רפואת הילדים טוענת האם כי האב מזניח את המצב הבריאותי של הילדים, אינו לוקח אותם לרופאים, מתעלם מבעיות בריאות שמהן סובלים הילדים, אינו דואג לטיפולם שוטפים ועוד.
19. לבסוף, מעלה האם טענה בנוגע לכך כי בניגוד להסכמות שהתקבלו אצל העו"ס לסדרי דין האב אינו מלווה את ילדיו למסגרות החינוך, לחוגים או לחברים, או למגרש המשחקים.
20. המבקשת עתרה כי בית המשפט יקבע דיון דחוף בבקשה, כי בית המשפט יורה לאב על הפסקת הסתת הילדים כנגדה, חיוב האב בטיפול רגשי ובהדרכה הורית, החלפת העו"ס לסדרי דין ומינוי עו"ס חדש אשר יבחן את סוגיית משמורת הילדים וזמני השעות, ולבסוף, קביעת פיצוי בסך 1,000 ₪ על כל ניסיון הסתה וניכור.

טענות המשיב

21. המשיב בתגובתו טען כי יש למחוק את הבקשה בשל צורת הגשתה: ללא תצהיר ותוך חריגה ברורה מהוראת התקנות כי בקשות לסעד דחוף תנוסחנה בלשון קצרה ותמציתית.
22. לגופו של עניין טען המשיב כי אין במסרונים הרבים שצורפו על ידי המבקשת (לכתב התביעה בלבד כמפורט לעיל) כל רמז להסתה או פגיעה בדמות האם וכל שיש במסרונים אלה הוא הוכחה להתערבות קיצונית של האם בהורותו של האב.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

17 יוני 2019

י"ס 58557-04-19

23. לטענת ב"כ האב, העילה האמיתית להגשת הבקשה היא מחנה האימונים שאליו שלח האב את הקטינים בניגוד לעמדת האם, כאשר המחנה התקיים בזמן שבו אמורים הקטינים לשהות עמו וכאשר הוא לבדו נשא בעלות זו.
24. מוסיפה ב"כ האב כי לאורך כל הזמן שבו שהו הילדים במחנה, היה האב בקשר עם המדריכים, עדכן את האם, שלח לה תמונות והילדים חזרו מאושרים מהמחנה.
25. ב"כ האב דחתה כל טענה לעניין הכנת שיעורים וצירפה כתימוכין לטענותיה העתק מהתעודות של הקטינים.
26. כמו-כן הבהירה באת כוח האב כי טענות כגון אלה שעלו במסגרת הבקשה היה מקום לנסות ולברר ולגשר בין הצדדים במסגרת הליכי מהו"ת אולם המבקשת בחרה לבקש קיצור הליכים ולהימנע מלהגיע לפגישת מהו"ת.
27. לאור כל זאת עתרה ב"כ המשיב לדחיית הבקשה תוך חיוב בהוצאות לדוגמא.

הדיון מיום 11.6.19

28. לאור הטענות בדבר הסתה וניכור הורי, ובהתאם לבקשת ב"כ המבקשת, נקבע מועד לדיון דחוף בבקשה – ליום 11.6.19. בדיון שהתקיים במועד זה נחקרו הצדדים על ידי בית המשפט בכל הנוגע לטענות בדבר הסתה וניכור הורי.
29. התמונה שעלתה מחקירת הצדדים היא כי מתקיימת תקשורת בין ההורים (גם אם לקויה לטענת האם) וגם בין הילדים לבין שני הוריהם באופן חופשי, אין הפרה של זמני השהות והם מתקיימים בדיוק כפי שנקבעו, למעט מחלוקות קטנוניות בין ההורים לגבי שעת איסוף הקטינים בימים מיוחדים, הילדים מתנהגים כפי שמצופה מילדים שכיום כמעט בני 10, אינם מתחצפים למי מהוריהם גם אם לעיתים מביעים אי שביעות רצון מהתנהלות מי מההורים וכי לכל אחד מההורים סגנון חינוך משלו.
30. האב הוסיף ותיאר כי עובר להגשת ההליכים, נהגו שני ההורים לנסוע במספר הזדמנויות יחדיו לתחרויות של הילדים ואף ישבו זה לצד זה וצפו בילדיהם, לשמחתם של הילדים.
31. לאחר ששמעתי את הצדדים ישירות הצעתי לאם למחוק את החליך שהוגש על ידה, הצעה שסורבה על ידי באת כוחה.
32. לפיכך כל אחת מבאות כוח הצדדים סיכמה את עמדתה. באת כוח האם עתרה לכך שבית המשפט יתייחס לפגיעה באפוטרופסות האם, תיארה אירועים נוספים שאירעו לאחר הגשת כתב התביעה וטענה כי על בית המשפט לפעול למניעת התדרדרות במצב.
33. ב"כ האב חזרה על טענותיה לעניין דרך הגשת הבקשה, ציינה כי בנוגע למחנה האימונים האב התלבט לאור סירובה של האם, התייעץ גם עם העו"ס לסדרי דין, אשר הבהיר כי סבור שזכותו של האב לקבוע פעילויות לילדים בזמן שהותם אצלו – לרבות מחנה אימונים – אך הציע כי יבהיר לאם שהוא מעוניין, עבור הילדים, כי היא תיתן את ברכת הדרך, וכך אמנם פעל האב.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

17 יוני 2019

י"ס 58557-04-19

דין

34. הבקשה שלפניי הוגשה כסעד דחוף בטענה לקיומו של ניכור הורי והסתה של האב את הילדים כנגד האם.

דין בתופעת הניכור ההורי

35. לצערי בזמן האחרון ביטוי זה הפך מטבע עובר לסוחר בהליכים בין בני זוג ככלי ניגוח של הורה אחד כלפי משנהו, ללא אבחנה, ללא בירור עובדתי, ומבלי בירור אמיתי לגבי השאלה מהו ניכור הורי.

36. מאחר שמדובר בתופעה קשה ביותר, הפוגעת אנושות בנפש הילדים הנמצאים בסיטואציה שיש בה ניכור הורי, עצם השימוש בביטוי זה מביא את בתי המשפט לבחון לאלתר את טענות הצדדים וללא דיחוי כפי שנעשה במקרה נושא החלטה זו.

הגדרת התופעה

37. בחינת קיומה של תופעת הניכור ההורי מחייבת תחילה קביעה כי יש פגיעה בקשר בין הורה לבין ילדו. כמו כן נקבע כי "התופעה גורמת לסכנת ניתוק של הילדים מאחד ההורים בד בבד עם תלות יתר בהורה האחר" (ר' פסק דינו של כבוד השופט שוחט בעמ"ש (מחוזי ת"א) 60592-03-15 ק' ל' נ' י' פ' [פורסם בנבו] (8.6.15)).

38. רק לאחר שייקבע על ידי בית המשפט כי קיימת פגיעה בקשר זה, עלינו לבחון האם פגיעה זו בקשר בין הורה לבין ילדו נובעת מהסתה של אחד מההורים כנגד משנהו או שמא מסיבות שונות הקשורות להורה ולהורותו, לקטין – לגילו חוויותיו ורצונותיו, שאז ייתכן וייקבע כי מדובר בנתק מוצדק.

39. וכלשון כב' השופט שוחט בפסק דינו הנ"ל בהתייחסו לתורת גרדנר לתופעה זו:

"כדי לקבוע כי בפנינו "תסמונת ניכור הורי". קביעה שכזו תבוא רק לאחר שלא נמצאה כל הצדקה לניכור הקיים. אם ישנה הצדקה לקיומו, גם גרדנר יסכים, כי תורתו אינה ישימה, ובלשונו:

"When the parental abuse and/or neglect is present, the ... child's animosity may be justified and so the parental alienation syndrome explanation for the child's hostility is not applicable".

40. ושוב, ניכור הורי מקפל בתוכו את ההנחה כי יש פגיעה בקשר בין הילד או הילדים לבין אחד ההורים, וכי פגיעה זו נובעת מהסתה של הורה אחד כנגד משנהו תוך גניבת נפשו של הקטין הנאלץ לבחור באחד מהוריו.

41. יש בניכור הורי פגיעה קשה ביותר בנפשו של קטין, ובתי המשפט עושים מאמצים רבים לפעול מהר ככל שניתן על מנת למנוע השתרשות התופעה, לתת כלים וסעדים כדי למנוע

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

17 יוני 2019

י"ס 58557-04-19

המשך התופעה, תוך שימוש בדרכים שונות למיגורה. ואולם וכשלב ראשון על בית המשפט לקבוע כי קיים נתק או קיימת פגיעה בקשר בין הורה אחד לבין ילדו.

מן הכלל אל הפרט

42. אקבע כבר עתה כי לא היה מקום להגשת בקשה בטענה של ניכור הורי כאשר בפועל זמני השהות של הקטינים עם כל אחד מההורים מתקיימים ככתבם וכלשונם.
43. אוסיף כי אמנם היה מקום לדחות את הבקשה לסעד דחוף מטעמים פרוצדורליים שעליהם הצביעה ב"כ המשיב - צורת הגשת הבקשה ללא תצהיר ובניגוד לתקנות אולם כאשר נטענת טענה חמורה של פגיעה בנפשם של קטינים, בית המשפט לא ימהר למחוק בקשה מטעמים אלה.
44. נוסף על כך, בהתאם למדיניות במחוז המרכז, הוחלט כי כאשר מועלית טענה לפגיעה כה חמורה בנפשם של ילדים, בית המשפט יתגייס לאלתר לבדיקת טענות אלה מאחר שכידוע קידום בירור טענות שכאלה קריטי להצלחת מיגור התופעה.
45. ואמנם נבנה לאחרונה "מסלול מיוחד" לבירור תובענות שבמהותן עומדת טענה לניכור הורי מתוך ידיעה ברורה כי הזמן, במקרים שבהם קיימת תופעה קשה שכזו או שיש חשש לקיומה של התופעה של פגיעה בנפשו של קטין, הוא קריטי ועל בית המשפט להתגייס לאלתר, בדומה להתערבות בתי המשפט לענייני משפחה בנושאים של אלימות במשפחה או של חטיפת ילדים.
46. הצד השני של המטבע הוא כי אם ובית המשפט ימצא שמאן דהוא עושה שימוש לרעה ברצונו של בית המשפט לטפל בתופעה קשה זו בכך שמעלה על דל שפתיו את הטענות ללא כל בסיס עובדתי ממשי – תיפסקנה כנגדו הוצאות לדוגמא הן לטובת הצד שכנגד והן לטובת אוצר המדינה.

סיכום

47. בנסיבות המקרה שלפניי התרשמתי כי אין כל ראייה בדבר התנהגות של מי מההורים העלולה להביא לפגיעה בקשר של הקטינים עם ההורה השני, בפועל אין כל פגיעה בקשר והתנהלות הצדדים והילדים היא נורמטיבית.
48. ולראיה אפנה לעדותם של הצדדים לפניי במסגרת הדיון שהתקיים ביום 11.6.19.
49. וכך העידה האם:

"ש. האם קיימת הפרה של זמני השהות של הילדים אצל מי מההורים?

ת. הפרה פיזית לכאורה לא, אבל האב כל הזמן מנסה לקבוע עובדות בשטח כמו היה מקרה בלג בעומר, הוא החליט שאם אני לא מסכימה לאסוף ממנו את הילדים בערב הם לא יבואו בערב חג בכלל אלא ביום החג בעצמו, לא מתי שעושים מדורות. הם היו צריכים להיות אצלי כי שנה שעברה הם היו אצלו, והוא רשם לי בהודעה שבמידה

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

17 יוני 2019

י"ס 58557-04-19

ואני לא מסכימה לאסוף אותם ממנו בערב כי כך החליט, הילדים ישארו אצלו ויבואו אלי למחרת בבוקר.

ש. בערב לג בעומר איפה היו צריכים להיות?

ת. אצלי. זה יוצא יום רביעי והוא החליט שאחרי בית ספר הם צריכים להיות אצלו עד הערב ובערב הם צריכים לבוא אלי לחג, ולא לבוא אלי ישר מבית הספר, כי בשנה שעברה הם היו בצהרון ובאו אליו רק ב-17:00 והוא החליט שיבואו אלי ב-17:00. בערב לג בעומר היתה מסגרת לג בעומר עד שעה מסויימת ובשעה זאת הם צריכים לחזור לבית שבו הם נמצאים, לבית שלי.

ש. גברתי סבורה שיש לילדים בית עיקרי אחד או שנים?

ת. אני סבורה שיש להם שני בתים, אבל שני בתים שאמורים להיות שווים כשבפועל זה לא תמיד כך.

ש. איך ההתנהלות של הילדים בזמן שהם בבית של גברתי?

ת. מאיזו בחינה?

ש. מתנהגים בסדר?

ת. יש ויש אבל יש הרבה דברים שהייתי רוצה לתקן אותם כמו למשל אצל האב הם הולכים לישון מאוחר כשהם רוצים ואצלי זה לא מקובל ויש לנו ויכוחים על זה. זה יכול להיות ב-12 בלילה, הם הולכים לישון מתי שהם רוצים ועל רקע זה יש ויכוחים אצלי כי זה לא מקובל עלי שילדים בגיל 9 ילכו לישון ב-12, או אחת בלילה כשהם רוצים ויש עוד הרבה דוגמאות.

ש. האב מתקשר לילדים כשהם אצל גברתי?

ת. כן. הוא הרבה פעמים מתקשר גם כשאני לא נמצאת, אני גם שומעת אותו מדבר איתם כשאני בבית.

ש. וזה בסדר?

ת. כן. זה טלפונים שלהם והם יכולים לדבר, למרות שאני לא מצליחה לדבר איתם כשהם אצלו, כי הטלפונים שלהם סגורים כשאני מנסה להתקשר. "עמוד 2 מול שורות 2-27 לפרוטוקול מיום 11.6.19.

ובהמשך:

ש. מי מהילדים מתחצף לגברתי?

ת. אני חושבת ששניהם מרשים לעצמם לדבר, זה לא עניין של חוצפה. הם יכולים להגייד יאללה עזבי אותי. הם בני 9 וחצי. הם יכולים להגייד אוף איתך. כאילו לקלל אותי הם לא מקללים אבל הם כן מביעים חוסר שביעות רצון על דברים מסויימים. "עמוד 4 מול שורות 9-12 לעדותה בפרוטוקול מיום 11.6.19.

50. וכך העיד האב:

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

17 יוני 2019

י"ס 58557-04-19

ש. איך אדוני מתקשר עם האמא של הילדים?

ת. כשיש דברים רציניים אנחנו מתקשרים טוב מאד, שקשור לבריאות וחינוך הילדים אנחנו מתקשרים טוב מאד, בזמן האחרון כשהתהליך התחיל היחסים שלנו הפכו להיות מתוחים ואני מקווה מאד שייגמר הכל היחסים יחזרו להיות כמו שהיו.

ש. בפועל היום איך מתקשרים?

ת. דרך טלפון, ווטסאפ, כשאנו מעבירים ציוד מבית לבית אני מגיע לבית שלה או היא לבית שלי אנחנו יכולים לדבר ליד האוטו.

ש. בנוכחות הילדים?

ת. לא. חוץ מזה הרבה פעמים היינו בתחרויות של הילדים, נסענו באוטו אחד עם הילדים לתחרויות ג'ודו, ישבנו יחד, כשהרגע של המשפט רחוק מאיתנו, כך היחס שלנו טוב יותר.

ש. יש העברת מסרים דרך הילדים?

ת. טכניים בלבד, כמו למשל נגיד עכשיו אמרתי לילדים שיכול להיות שלא אגיע מחר לאימון שלהם כך שאמא יכולה לקבל את המידע שמחר לא אגיע, יותר נכון ביום חמישי. אז דיברתי איתם שלאימון הזה לא אגיע. זה יכול להיות מסרים טכניים בלבד.

ש. אם אדוני לא יגיע לאימון איך הילדים יגיעו לאימון?

ת. זה יום של אמא, אבל לפעמים כשאני מצליח אני גם מגיע לצפות, כשזה אירועים מיוחדים, הענקת חגורה וכו'.

ש. איך מתקיימים זמני השהות אצל כל אחד מההורים?

ת. עכשיו הם מתקיימים בדיוק כמו שהם רשומים כולל חגים וסופי שבוע, מתחלק חצי חצי על פי הרשימה של העו"ס.

ש. יש הפרעה בזמן זמני השהות? מישהו מההורים מפריע לילדים כשהם אצל ההורה השני?

ת. בשיגרה לא, בחגים בגלל שרשום חגים ככה וככה, לא רשום זמנים ולא כלום, אותו יום לג בעומר שהיא הזכירה עכשיו, לג בעומר הקודם העו"ס התעניין מאד מה היה בשנה שעברה ובגלל זה עשה את הרשימה לפי המידע, לג בעומר הקודם שהיה שלי ורציתי לקבל אותם ישר מבית הספר כי המסגרת הלימודית החובה נגמרה, היא לא איפשרה לי ואמרה שהם ילכו רק לצהרון ומהצהרון אני אקבל אותם וזה מה שהיה, והשנה גם חשבתי שאקבל אותם אחרי בית ספר והיא תקבל אותם אחרי חמש כמו שנה שעברה, היא אמרה לא, ואני לא התעקשתי על זה והיא לקחה אותם אחרי בית הספר.

עמוד 2 מול שורה 29 ואילך לפרוטוקול מיום 11.6.19.

51. כל שיש בפניי הוא חוסר קבלתה של האם את דרך החינוך של האב וכן קושי של האם לקבל את המצב שכיום איננה בעלת "המילה האחרונה" בכל הקשור לפעילויות ילדיה, כפי שהיה בעבר.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

17 יוני 2019

י"ס 58557-04-19

52. לסוגיה זו אף התייחס עו"ס לסדרי דין ודבריו צוטטו בהחלטתי מיום 2.6.18 שם נקבע כך (סעיף 7 להחלטה):

"הביקורתיות הקיצונית וחוסר ההערכה המוחלט שמבטאת האם כנגד האב. האם מדגישה הן פן אישיותי של חוסר אחריות לדעתה אצל האב, והן פן טכני של תנאי המחייבה הפיזיים שהאב מספק לילדיו."

53. ובהמשך נקבע על ידי כך:

"22. אכן, כפי שתיאר פקיד הסעד בתסקירו, האם אינה רואה באב שותף מלא להחלטות לגבי הקטינים וניתן ללמוד זאת מעדותה בפניי כאשר אישרה כי הילדים לנו אצל האב גם בימי חמישי – אולם זאת אך ורק כאשר היא אשרה זאת."

וכן:

"25. כפי שציין מר _____ בעדותו בפניי, על הצדדים ללמוד את המצב החדש ולהסתגל אליו, כאשר על האם לוותר על עדיפותה בנוגע להחלטות הקשורות לילדיה, וכי היה והצדדים לא יסתגלו למצב החדש – המפסידים העיקריים יהיו הקטינים."

54. ואולם נראה לצערי כי האם אינה מסתגלת בשלב זה למצב החדש, והדבר בא לידי ביטוי בולט גם בבקשה הנוכחית שבה נכתב על ידי בא כוח האם כי האב הרשה לעצמו "להתנכל לאם או להמרות את פיה בכל הקשור לטובת הילדים" (סעיף 18 לבקשה).

55. נוסח זה מצביע על כך שהאם טרם הצליחה לשנות את תפיסתה שלפיה היא הפוסק האחרון בכל הקשור לטובת הילדים, והדבר בא לידי ביטוי בפניות לעו"ס לסדרי דין (ר' נספחים שצורפו לכתב התביעה), במסרונים שנשלחו על ידה לאב ובהתנהלותה לאורך כל ההליכים שלפניי.

56. אין בטענותיה של האם לגבי התנהלות האב הן לעניין שיעורי הבית, הן לעניין בריאותם של הצדדים והן לעניין ליווי הקטינים כדי להעלות ספק ספקא של פגיעה בקשר בין האם לבין ילדיה. אין במסרונים שהוצגו על ידי האם כל פגיעה בדמותה של האם ומי שפוגע, מזלזל ואינו מעריך את הורותו של האחר היא האם ולא האב.

57. לעניין יציאת הקטינים למחנה אימונים, אציין כי מחד גיסא לא הובררה כלל סיבת התנגדותה של האם לרישום למחנה של לילה אחד בלבד. מאידך גיסא, החלטה זו הייתה צריכה להתקבל במשותף על ידי ההורים, ואולם האב, פעל לפי מיטב שיקול דעתו, פנה לעו"ס לסדרי דין, שיתף את האם ברצונו וברצון הקטינים ומשם ועד לטענת ניכור הורי - קיים ים או אוקיינוס המפריד ביניהם.

58. מעבר לכך, כפי שהעיד האב, קיים שיתוף פעולה בין ההורים בנושאי בריאות וחינוך, הצדדים מחליפים ביניהם הוראות לטיפול בילדים והמחלוקות שהתעוררו כיום קשורות ללא ספק להליך הנוסף המתקיים לפניי בנושא מזונות הקטינים.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

17 יוני 2019

י"ס 58557-04-19

59. לפיכך, אני דוחה את הבקשה לסעד דחוף שהוגשה על ידי האם וקובעת כי לא היה מקום כלל להגישו מאחר שלא הוכח לפניי כל פגיעה בקשר בין הורה לילד, ואני מחייבת את המבקשת בהוצאות המשיב בסך 3,500 ₪.
60. מאחר ש"אין עונשין אלא אם כן מזהירין", אחייב הפעם את המבקשת בהוצאות לטובת אוצר המדינה בסך מופחת של 3,500 ₪ בלבד.
61. החלטה זו ניתנת לפרסום ללא פרטים מזהים.

ניתנה היום, י"ד סיוון תשע"ט, 17 יוני 2019, בהעדר הצדדים.

רבקה מקייס

רבקה מקייס, שופטת, סגנית הנשיאה